

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie B.I.C., T.B., M.J.T. i innych oskarżonych o popełnienie przestępstw z art. 228§1 k.k., art. 230§1 k.k. i innych, po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 27 listopada 2019 r., wniosku Sądu Okręgowego w O. zawartego w postanowieniu z dnia 30 października 2019 r., sygn. akt II K (...) o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości (art. 37 k.p.k.),

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w E.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy po rozważeniu okoliczności przedstawionych we wniosku Sądu Okręgowego w O. o przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k., uznał, że wniosek jest zasadny, a stanowisko procesowe Sądu Okręgowego jest trafne.

Na wstępie rozważań wskazać należało, że Sąd Najwyższy w tym składzie podziela stanowisko wyrażone w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 11 października 2005 r. III KO 58/05, iż sam fakt wykonywania przez oskarżonego praktyki adwokackiej przed określonym sądem nie zawsze musi stanowić o przełamaniu zasady właściwości sądu do rozpoznania sprawy. Przesądza o tym nie tylko intensywność praktyki przed sądem właściwym, lecz także intensywność kontaktów zawodowych. W takiej sytuacji regularność kontaktów zawodowych, niezależnie od ich charakteru oraz możliwości ich wpływu na procedowanie i orzekanie, wywołać może tak w opinii stron postępowania, jak także i w opinii publicznej wątpliwości co do zdolności sądu właściwego do zachowania pełnej bezstronności orzekania w sprawie karnej.

Zdaniem Sądu Najwyższego wykazana we wniosku regularność kontaktów zawodowych oskarżonego adwokata z Sądem Okręgowym w O., a więc także sędziami tego Sądu zasiadającymi w składach orzekających tego Sądu, a także wskazane kontakty adwokata z sędziami tego Sądu na innej płaszczyźnie niż zawodowa, przy uwzględnieniu charakteru sprawy dotyczącej m.in. zarzutów popełnienia przez adwokata, pełniącego jednocześnie funkcję kierowniczą w spółce akcyjnej zajmującej się rozwojem regionalnym, przestępstw płatnej protekcji, z powoływaniem się na wpływy w krajowej jednostce organizacyjne, powiązanej z czynnościami z zakresu prawa wyborczego, mogącej budzić szczególne zainteresowanie społeczne, pozwala na stwierdzenie, że wskazane okoliczności mogą zasadnie wytworzyć przekonanie również opinii społecznej o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie oraz przekonanie, iż tylko przekazanie sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi zapewni lepsze warunki do podjęcia trafnego bezstronnego rozstrzygnięcia w przedmiocie procesu.

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.

as